

Verlagje van de Avondtrial te Rhenen 2017

Wij vertrokken om 1uur vanuit het westen van het land, om de files van Utrecht voor te zijn. Dat was een succesvol streven geweest, wist Felix te vertellen: een uurtje later stond alles vast.

En bijna waren we ook voor nop vertrokken, want 's morgens was alles nog afgelast vanwege de verwachte regen. Dat was een dilemma voor de organisatie. Door laten gaan met veel regen –en daarmee een spekgladde en gevaarlijke baan- of afgelasten terwijl het allemaal wel meevalt, dat weer een slechte naam geeft. Dus men wilde het besluit zo lang mogelijk uitstellen. Maar om half elf moest het besluit vallen, want anders zou niet alleen de trial in de problemen komen, maar ook zou de baan met alles eromheen niet op tijd klaar kunnen zijn. Maar toen het fiat kwam was het al te laat om 10 secties te kunnen bouwen. Dat daarbij de twee baansecties zouden vervallen was al snel duidelijk, want ook wij weten dat een gladde baan erg glad, glibberig en onvoorspelbaar is. En dat alles komt de veiligheid ook niet ten goede.

Ook de gebruikelijke inschrijf-unit was er (nog) niet. Maar dankzij Tony, die zijn camper en luifel beschikbaar stelde, konden Bertha en Jose droog zitten en uit de wind en ook de papieren. En dat is handig. Tony bedankt!!.

Dus gelukkig kom Pe om 17.00 uur een rijdersbespreking geven, waarna we van start konden gaan.

In de tussentijd had Henk de Wilde de controleurs ingelicht. En zowaar hadden we uiteindelijk toch nog alle secties bezet met controleurs en knippers. Tien secties was niet gelukt, dus dankzij de voorspelde regen (maar 8 secties) hadden we genoeg controleurs. U weet wel: Elk voordeel hep ze nadeel. Dat gold ook voor twee geblesseerde rijders. Dat wil zeggen: zij het nadeel (geblesseerd) en het voordeel voor ons (controleurs).

Alleen is de regen helemaal niet gekomen. Alles droog. Wat ook weer niet zo erg was, want nat worden doe je toch wel in Rhenen. Is het niet van de regen dan wel van het transpireren, want het was benauwd in het bos.

Het was zo benauwd dat er sommige motoren op de vreemdste momenten stil vielen. Zeg maar dat ze even op adem moesten komen. En dat is iets raar voor een motor. En dat was te zien tijdens de rijdersbespreking dat het bouwen van secties vermoeiend is/was.

We hebben dit jaar geen foto's van in de non-stops, want Katja stond te controleren, de redactie had het te druk met de motor (zichzelf en de secties) en eigenlijk was het ook veel te donker in het bos om überhaupt een fatsoenlijke foto te kunnen maken.

Uiteindelijk gingen er 57 rijders van start. Een goede opkomst als men bedenkt dat er mensen vrij moesten nemen om mee te kunnen doen, dat er in Drenthe een gezellig motorweekend gaande was (elk jaar overigens bij het eerste weekend van juli) waar meerdere trialrijders naar toe waren en het gegeven dat er dit weekend (zoals reeds meerdere jaren) de Eurocup verreden werd in Chalford Engeland, waar een klein tiental rijders naar toe waren.

Wat ons opviel: Alle klassen hadden bij Marian en Harry problemen. Het lag niet aan de controleurs, natuurlijk, maar die NS was een echte puntenpakker. De groene klassieke rijders hadden moeite met NS 2 en 3. De groene TS hadden nergens grote problemen. De rode classic rijders vonden NS 3 lastig en de rode Twin-Shockers vonden NS 5 erg lastig.

Wat ons nog meer opviel was dat ook al vanaf rood er (weer) meer omgezet wordt. Het is vaak erg lastig voor de controleurs om hier een vijf voor te geven, dat snappen we, maar het moet/mag niet.!!

Om half negen werd de laatste ronde-kaart uitgedeeld en een kwartiertje later waren ook de controleurs terug in het rennerskwartier.

Een korte tijd later kon Pe de uitslag bekend maken. Zoals gewoonlijk zijn er altijd verschillen in de dag-uitslag van de rijders, maar bij de gele Classics was wel iets apart gebeurd. Nou rijdt die jongeman elke wedstrijd steeds een beetje beter, maar deze keer had hij zelfs Eddy eruit gereden.

En voorwaar dat is een vermelding waard. Pe mompelde omkoping (maar dat geloven we helemaal niet, zo'n groot salaris heeft hij nou ook weer niet) en verder opperde Pe de mogelijkheid van iets met benzine. Dat dit de oorzaak zou kunnen zijn van de weinige punten. Dat geloven we niet. Alsof hij –zogezegd- gewoon door de secties vloog, zonder last te hebben van obstakels. Wij hebben het niet gezien en verder weten wij daarvan niet genoeg om dat goed te kunnen becommentariëren. Dat kan toch gewoon niet, ... Hoewel, ... hij werkt bij een vliegtuigmaatschappij en daar schijnt ook iets te vliegen. Dus toch.???

Rest ons nog een boel mensen te bedanken. En wel:

- De organisatie van MACRO Rhenen, in de persoon van Roef van Laar.
  - De uitzetters voor hun enthousiasme en grote inzet om er een mooie wedstrijd van te maken. We noemen geen namen -want wij hadden onze snor gedrukt en weten niet wie er allemaal geholpen heeft- want we willen zeker niemand vergeten. Mensen bedankt.
  - De administratie die goed verzorgd is door Jose en Bertha.
  - De controleurs en knippers. En deze mensen willen we wel benoemen, omdat iedereen zo blij is met het hebben van controleurs en knippers bij de wedstrijd.
- NS 1 Herman Leunen, NS2 Johan Vrijhoef, NS 3 Felix van der Wal, NS 4 Katja Schimmel en Jan Laurens, NS 5 Jos Verweij, NS 6 Marian Westerink en Harry Ruys, NS 7 Ton Langelaan en NS 8 Therus Bartels. Alle mensen hartelijk bedankt namens de goegemeente.!
- En uiteraard Pe Geurtsen.

We hadden nog een fotootje gemaakt om naar George Greenland te sturen. Hij wordt in juli 85 jaar. En hij rijdt nog steeds. Dus voor ons allemaal lijkt er nog een lange trialcarrière in het verschiet. En als George langer blijft rijden kunnen wij ook langer door, dus een Hoezee voor George!!

Tot Apeldoorn